

F. t. l. om ændr. af ligningsloven.

måden i § 4, stk. 1, kan derfor kun anvendes, hvis man i hvert enkelt tilfælde finder tilbage til de indtægter, hvoraf de pågældende skattebeløb er beregnet, og ved hjælp af udskrivningsreglerne for det pågældende skatteår i den enkelte kommune regner sig frem til et udtryk for førsteårsmarginalskatten. Det vil i praksis være meget besværligt, og metoden vil navnlig være uanvendelig, når det drejer sig om indbetaling af restancer hidrørende fra tidligere skatteår. Da det her kan komme til at dreje sig om et stort antal tilfælde, taler praktiske hensyn også imod at anvende metoden med successive skattefradrag.

Det foreslås derfor, at de nævnte restanceindbetalinger m. v. skal sidestilles med de skattebetalinger i 1967, der er af betydning for det eventuelle reguleringsfradrag for skatteåret 1968-69. Har skatteyderen i forvejen fået reguleringsfradrag for 1968-69, vil han herefter få et yderligere reguleringsfradrag, svarende til det betalte restance- eller henstandsbeløb. Har han ikke tidligere fået reguleringsfradrag, kan restancebetalingen medføre, at de betalte skatter, der tages i betragtning, i alt bliver så store, at han nu får et reguleringsfradrag.

Udstrækker betalingen af restance- eller henstandsbeløbene sig over flere indkomstår, kan der blive tale om at ændre reguleringsfradraget for skatteåret 1968-69 flere gange. Efter § 4, stk. 5, sidste pkt., skal det dog højst kunne ske en gang om året.

I mange tilfælde vil der ikke blive tale om reguleringsfradrag, selv om en restancebetaling o.s.v. tages i betragtning. For at undgå at genoptage skatteberegningen for 1968-69 i sådanne tilfælde foreslås det, at det kun skal ske, når skatteyderen indgiver anmodning derom.

Den fremgangsmåde, der foreslås for restancebetalinger m. v., skal også anvendes i efterbetalingsager, der alene angår formueskat, og hvor ligningsrådet ikke tillader beregning med successive skattefradrag efter § 4, stk. 4. Det skyldes, at man heller ikke i disse tilfælde har umiddelbart kendskab til et indkomstbeløb, der kunne lægges til grund for en beregning efter § 4, stk. 3.

Efter forslaget vil fremgangsmåden i § 4, stk. 5, også finde anvendelse i de tilfælde, hvor skatten for de sidste terminer af skatteåret 1967-68 forfalder til betaling efter udløbet af det regnskabsår, der benyttes ved skatteansættelsen for skatteåret 1969-70. Det kan forekomme i de ret sjældne tilfælde, hvor regnskabsåret er forskudt, så det begynder f. eks. 1. marts eller 1. april.

Til § 5.

Bestemmelsen indeholder det i de almindelige bemærkninger, afsnit II, punkt E, omtalte forslag vedrørende personer, der opgiver stilling eller erhverv på grund af alder eller alvorlig sygdom.

Forslaget angiver på grundlag af pensionist-cirkulæret de hovedbetingelser, der skal være opfyldt, for at skattnedsættelse kan bevilges. De nærmere regler skal efter forslaget fastsættes af finansministeren; det må forudsættes, at det vil ske efter forhandling med indenrigsministeren, for så vidt angår kommuneskatten.

Efter forslaget § 5, *stk. 6*, kan en skattepligtig ikke samtidig få fordelene af en nedsættelse efter stk. 1-5 og af reglerne om reguleringsfradrag. Begrundelsen er, at når skatteyderen får adgang til at blive beskattet af sin lavere *fremtidige* indtægt, synes det ikke rimeligt at lade hans skattebetalinger i den *foregående* indkomstperiode give adgang til et reguleringsfradrag. Hvis skatteyderen i forvejen er berettiget til et reguleringsfradrag, der er så stort, at indtægten i den foregående periode bliver lavere end den forventede fremtidige indtægt, kan han vælge en beskatning *med* reguleringsfradrag, men uden nedsættelse efter § 5.

Efter § 5, *stk. 7*, skal nedsættelse af den skattepligtige indkomst bevilges af de myndigheder, der bevilger nedsættelse i medfør af statsskattelovens § 28, jfr. § 23, d. v. s. af skatterådene. Nedsættelse af pålignet skat skal efter forslaget bevilges af de myndigheder, der bevilger nedsættelse af statsskat i medfør af statsskattelovens § 37. I første instans drejer det sig om amtsligningsinspektorerne — i København dog om skatterådet og i Frederiksberg og Gentofte om kommunalbestyrelsen. Det er anset for mest hensigtsmæssigt, at den foreslåede midlertidige ordning på denne måde varetages af de samme myndigheder, for så vidt angår både stats- og kommuneskatten.

Til § 6.

Det foreslås at udvide adgangen til at indrømme bevillingsmæssig skattelempelse for værnepligtige m. v., der er indkaldte i året 1969 eller en del af dette. Forslaget må ses i sammenhæng med, at kildeskattens ikrafttræden er udsat til den 1. januar 1970.

Hjemmel til nedsættelse af den skattepligtige indkomst findes i statsskattelovens § 28, jfr. § 23, og til nedsættelse af pålignede skatter i statsskattelovens § 37 samt kommuneskattelovens § 39, hvorefter der kan ske nedsættelse, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor.

De nærmere regler om nedsættelse af skatterne for værnepligtige m. v. findes i skattedepartementets